

25 marca 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej

OPIS PATENTOWY Edh f 13/04

Nr 5246.

Wilhelm Schütz
(Düsseldorf, Niemcy).

Kl. 37 ~~a~~ 3.

37d, 13/04

Blaszany dźwigar tynku.

Zgłoszono 27 marca 1925 r.
Udzielono 22 czerwca 1926 r.

Całkowite lub częściowe zginanie niedziurkowanej blachy w kształt jaskółczego ogona w celu umocowania na niej tynku jest już znane. Znane jest również zaopatrywanie blachy w części wytłaczane i wyginane lub w części przynitowane w celu utrzymywania na nich tynku.

Pierwszy sposób ma tę wadę, że blacha wskutek naprężeń w betonie wyciąga się i wymaga, ze względu na zmniejszanie powierzchni przez otwory na nity, znacznego zużycia materiału budowlanego. Blachy płaskie, dziurkowane mają przekrój osłabiony i stają się łatwo nieszczelnymi, nawet po zanitowaniu otworów, szczególnie przy wyginaniu i w wypadku stosowania blach cienkich, które można nitować tylko na zimno.

Nośne blaszane dźwigary tynku, zao-

patrzone w trzymadła, przymocowywane do blachy przez spawanie, usuwają wspomniane niedogodności, gdyż przekrój blachy pozostaje nienaruszony, zachowując zdolność nośną i zupełną szczelność przy wszelkiego rodzaju zmianie kształtów. Ponadto nowe dźwigary tynku przewyższają dźwigary znane wskutek swej taniości oraz łatwości zastosowania.

Przedmiot wynalazku stanowi blacha płaska, kształtu dowolnego, pokazana na fig. 1 i 2 rysunku oraz rura blaszana, pokazana na fig. 3, do której przymocowywa się zapomocą spawania trzymadła do tynku dowolnego kształtu, np. w postaci tarcz blaszanych *b*, wstęg blaszanych *d* lub innej, wystających ponad blachę główną *a*.

Części blaszane *b*, *d* korzystnie jest spawać z blachą *a* zapomocą elektryczno-

ści spawaniem miejscowem lub ciągiem, przymocowując je do blachy bądź z jednej tylko strony, bądź ze stron obu. W wypadku ostatnim trzymadła najłatwiej jest umieścić naprzeciwko siebie, łącząc z blachą *a* w jednym tylko punkcie zgrzewnym.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia przekrój dźwigara tynku, a fig. 2—jego widok z przodu.

Litera *a* oznacza blachę, *b* — trzymadła tynku, a *c* — miejsca zamocowania, w których trzymadła połączone są spawaniem z blachą, nie osłabiając jej ani naruszając jej szczelności.

Fig. 3 uwidacznia część rury względnie kolumny wydrążonej.

Zastrzeżenie patentowe.

Dźwigar blaszany, zaopatrzony w utrzymujące na nim tynk trzymadła, znamieny tem, że trzymadła te przymocowywa się do blachy zapomocą spawania.

Wilhelm Schütz.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

